

IGAZGATÓI BESZÉD

„A nagy útban nincsen semmi rejtély. Az ég hatása: jónak lenni, a föld hatása a bőség, az ember hatása a rend. Mindenkinek csak egyetlen dologra van szüksége, igazan élni.”

Kedves ballagó diákok, tisztelt szülők, vendégeink! Hamvas Béla gondolataival köszöntöm a most búcsúzó 12. évfolyamot!

Ezen a napon éleetek egyik legszebb, legérdekesebb és legizgalmasabb időszaka zárul le. A Vörösmartyban töltött évek során számtalan inspiráló élmény ért titeket: tapasztalat, tudás, barátság, szerelem, napi bánatok, örömök.

A gimnáziumban 4 vagy 8 évig figyeltünk rátok, vigyáztuk lépteitek. Szüleitekkel együtt próbáltunk nevelni, irányítani benneteket. Sok olyan siker ért Bennünket, amelyre nagyon büszkék vagyunk.

Sokszinű évfolyam vagytok, és valamennyien tehetségesek. A tehetség egyszerre felelősség, kötelesség és kockázat is, mert a siker és kudarc lehetősége egyaránt benne rejlik. Kik a tanulásban, a tanulmányi versenyeken, kik a nyelvek területén, kik a művészetekben, többen a sportban alkotottatok maradandót. Vannak köztetek olyanok is, akik a kezdeti botladozások után megkomolyodva, végre határozott célt kitűzve az utolsó hónapokra ugyan, de felnőttetek..

A jövő az iskolapadban kezdődik, ezért értékmérő pillanatok ezek, hiszen kiderülni látszik, hogy mint iskola mennyit érünk, mennyire tudunk titeket gazdaggá, szabaddá tenni, azaz mennyire tudtuk felkelteni az igényességet minden igazra, jóra és szépre. Nehéz pillanatok ezek számotokra is, mert ezután derül ki, mennyire voltatok fogékonyak a minőségre.

A tanórai ismeretszerzés mellett fontosnak tartom azokat az alkalmakat, ahol az együttműködés szabályainak megismerése volt a cél, a készségek és képességek fejlesztése, az emberi értékrend alapjainak beivódása a mindennapi cselekedetekbe.

Gondoljatok a kirándulásokra, nemzetközi cserediákprogramokra, a Diákgálákra, sportversenyekre, a Vörösmarty-napra, az osztályprogramokra.

Úgy gondolom, a közös munkának akkor volt értelme, akkor lehettek boldogok, ha azt csináljátok, azzal foglalkozhattok, amit igazán szerettek. Ezért a közelgő érettségihez még kellő odafigyelést, alapos felkészülést és sikereket kívánok nektek, hogy az elképzelt célhoz vezető úton haladhassatok tovább.

Kedves ballagó Diákjaink!

A ballagás a visszatekintés ünnepe is. „Ha nem találtad meg az igazi pozitív választ a kérdésedre, nem azt jelenti, hogy a válasz nem létezik, hanem azt, hogy nem kerestél még eleget.” mondja Hamvas Béla.

Az a 8 vagy éppen 4 év, amit az iskola falai között töltöttetek, most egyszerre csak véget ér.

Minden teremhez, tanárhoz, diáktárshoz fűződnek emlékek, és minden osztályról valami kitörölhetetlen marad számunkra is. Igaz én egyik osztályban sem tanítottam, mégis oly sok emlék idéződik fel találkozásainkból. A 12. a-sokról eszembe fog jutni, hogy hogyan tanultak a felmerült problémákból, és hogy mennyi közös programot szerveztek osztályfőnökük segítségével.

A 12. b-sek, a biológia – kémia tagozaton, akik színes, kedves egyéniségük mellett nem kevés pedagógiai feladatot adtak osztályfőnöknek, helyettesnek és az iskolavezetésnek. Mégis arra fogok visszaemlékezni, ahogy a szalagavatós műsort megszerveztétek és rendszeres résztvevői voltatok diákszínpadi előadásoknak, diákgáláknak.

A 12. c osztály, akik az egész iskolaközösségért tettek diák önkormányzati munkájukkal és fegyelmezett hozzáállásukkal zökkenőmentesen vették az akadályokat.

Aztán beszélünk majd emlékezve a 12. d-ről, a humán tagozatról, OKTV-eredményeikről, műsorok szereplőiről, megbízható osztályközösségükről.

A 12. e osztály, akik kisiskolásként kerültek ide és 8 év alatt összekovácsolódtok, önálló és kreatív társasággá váltatok, akiknek megfontolt és felnőtt véleményük volt a nehéz helyzetek megoldásakor is.

Képzeljétek, mennyi nyomot hagytok azokban a tanároknak, akikkel napról napra együtt alkottatok!

Tisztelt Osztályfőnökök, kedves Kollégák!

Nehéz, de örömteli feladat volt az itt álló ballagó diákokat idáig eljuttatni. Köszönöm, hogy következetes, türelmes és tartós munkával a tudás megszerzésére, megbecsülésére ösztönöztétek diákjainkat. Köszönöm mindazt a törődést, szeretetet, aggodást, amit a gimnáziumi évek alatt kaptak tőletek tanulóink. Mi pedagógusok évről évre ballagtatunk, számos osztályt végigviszünk, mégis tudjuk, hogy minden diák egyszeri és megismételhetetlen.

Pedagóguspályánk mindenkori legszebb ismétlődése a ballagás.

Kedves búcsúzó évfolyam! Kérünk benneteket, hogy gyertek majd vissza osztályfőnökökhöz, tanáraitokhoz, akik számára fontos a visszajelzés, osszátok meg velük életetek történéseit.

Akik most itt álltok sokféleképpen élitek meg a jelen pillanatait. Képzeltetik, hogy végre átléptek a korlátlan szabadság világába, és vannak, akik már látják az ehhez kapcsolódó felelősséget is. Gondoljatok mindazokra, akik segítettek, biztattak, bátorítottak benneteket az elmúlt évek során. A tehetség sorsának alakulását illetően meghatározó, hogy hogyan sikerül a szülők bevonása, milyen szoros a pedagógus és a család kapcsolata, milyen a viszonyuk, bíznak-e egymásban. Nevetekben az egész szülői közösségnek köszönöm azt a sok segítséget, amit a gimnáziumi évek alatt nyújtottak nektek és az iskolának.

Szülőként is érzem, hogy kevesebb boldogságosabb pillanat van az ember életében, mint látni felnőni gyermekét, látni azt, hogy eljutott valahova, és tudni azt, hogy mindaz a sok szeretet, szigorúság, odaadás nem volt hiábavaló. Úgy érzem, hogy abban, hogy milyenek lettek gyermekeink, és milyen lesz az életük, közös a felelősségünk. Kérem továbbiakban is álljanak mellettük, hogy tartós boldogsággal élhessék életüket.

Kedves végzős diákjaink! Fontos, hogy a búcsú után se szakadjatok el végleg egymástól! Gondoljatok arra, hogy négy és nyolc év alatt olyan mély barátságokat kötöttetek, amelyek elkísérnek további utatokon! A gimnázium közösségéhez való tartozás évek múlva is azt jelenti majd, számítanak Rád és számíthatsz másokra.

Tanártársaim és a gimnázium dolgozói nevében Hamvas Béla idézettel kívánok nektek sikeres életutat.

„A boldogságot csak az bírja el, aki elosztja. A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle....Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz oszd meg. Most eredj és élj, mert a világ a tiéd.”

Isten Veletek!